

Симеон Попконстантинов

Симеон Попконстантинов (25. II 1874 – 23. VI 1962) е македонски револуционер, разлошки (мехомиски) војвода на Македонската револуционерна организација. Во гимназија заедно со други ученици организирале Македонско младинско друштво. Учествувал во аферата Мис Стон. Поснат е под псевдонимот Драгомир

Симеон Попконстантинов е роден на 25 февруари 1874 година во мехомиското село Годлево, Пиринска Македонија. Учел во педагошкото училиште во Сер и во гимназијата во Банско до 1892 година, а потоа завршил на Ќустендилското педагошко училиште во 1895 година. Во Ќустендил учел заедно со своите соселани Димитар Попиванов (иден музичар, основач на Софиската опера и Музичката академија, као и член на Македонскиот научен институт во Бугарија) и Лазар Томов (негов братучед и деец на ВМОРО). Во гимназијата заедно со други ученици организирале Македонско младинско друштво.

По завршувањето на школувањето Симеон учителствувал 33 години во Јакоруда, Бања, Банско, Куклен, Мехомија (Разлог), Радовиш и во други места. Се приклучил на Македонската револуционерна организација како учител во Јакоруда во учебната 1896-1897 година. Го одржува каналот за оружје од село Лацене до Јакоруда. Учествувал во аферата Мис Стон, по што бил во илегала до ноември 1902 година.

На 5 јануари 1903 година Симеон раководел со група која носела динамит од Рилскиот манастир, користен за атентатот кај Ангиста. За време на Илинденското востание бил селски војвода на четата од Недобарско (од 1912 година Добарско), која со помош на Лазар Томов го прекинала телеграфот меѓу Разлог и Бања. Потоа, на 21-22 септември учествувала во борбите со војската и башибозукот на Лански рид и врвот Аигидик во Годлевскиот дел на Рила.

По Илинденското востание членовите на неговото семејство биле затворани и иселени. На Попконстантинов му било укинато именувањето за учител во Радовиш. Дури во учебната 1905-1906 година тој повторно станал главен учител во Мехомија.

Помеѓу 1905-1906 година Симеон Попконстантинов бил на чело на Окружниот комитет Мехомија на Македонската револуционерна организација. На 27 јуни 1907 година, тој успеал да побегне при обид за апсење и се преселил во Бугарија, каде работел како помлад учител во гимназијата во Батак. Во отсуство тој бил осуден од Солунскиот суд на 15 години затвор.

По Младотурската револуција во 1908 година Симеон добил амнестија и се вратил во Разлог. Станал инспектор на сите училишта во околината. Тој е еден од основачите на Читалиштето „13 септември 1903 година“ и бил претседател на Здружението на окружните учители. Симеон бил избран за делегат на Основачкиот конгрес на Сојузот на бугарските учители во Отоманската империја во Солун.

Симеон учествувал како доброволец во Првата балканска војна. Во 1913 година Симеон Попконстантинов се вратил во Разлог, каде што во 1917-1918 година бил прв директор на гимназијата. Предавал од 1919 година па се до неговото пензионирање во 1928 година.

Симеон Попконстантинов починал на 23 јуни 1962 година во Разлог.